

KOŐK BÜLTEN EKİM 2022

ATTILÂ İLHAN

*“Eğer ben yalnızsam yanılmışsam
Elimden tut yoksa dűőeceđim”*

Erenköy Işık Lisesi ve Fen Lisesi

İmtiyaz Sahibi:

Sevilay EROĞLU

Sorumlu Müdür Yardımcısı:

Yağmur Gonca CERAN

Sorumlu Bölüm Bařkanı:

Őenay  NAL

Sorumlu Bölüm:

Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

İletiřim

19 Mayıs Mah. Sinan Ercan Cad.
No:17 Kadıköy/İstanbul
T: 0216 385 31 47
F: 0216 360 59 59
@fmverenkokyisiklisesi

Aşk ve Cesaretin Yolunda Attilâ İlhan:

15 Haziran 1925, düşünmenin suç olduğu karanlık zamanlardan birinde, gözlerini İzmir’de açtı Attilâ İlhan. Mektuplaşırken gönderivermişti sevdiği kıza Nâzım Hikmet şiirini fakat o vakitler kâğıt-taki on kelimelelik bir dize bile “vatan haini” diye etiketlenmesine neden olabiliyordu. Kelebek etkisi gibi... Sevdiğine mektup yazmayla başlayıp kendini 16 yaşında hapiste bulmak... Kim bilebilirdi en baştan beri kalıplara sığmayan, zorlamaları tanımayan bu kişinin şiirlerindeki üslubunun da kural dışı olacağını.

Attilâ İlhan şiirlerinde sadeliğin, düz anlatımın, halk dilinin baskın olduğu Garip Akımına ve bu akıma karşı gelen İkinci Yeni şiir akımına da karşı çıkmıştı. Hece sayısından, büyük harf kullanımını hiçe sayan üslubuna kadar şiirlerinin her kısmında “Attilâ İlhan’ındır bu.” dedirten, edebiyat tarihinde “Maviciler” adı verilen bir akımı başlatan ve sınırsızlıktan kaçınmayan şair; yazdığı eserlerde de tek türle sınırlı kalmamıştı. Şiir, roman, öykü, senaryo vb. türlerden olağanüstü eserler ortaya çıkartmıştı. Ben Sana Mecburum, Bela Çiçeği, Kurtlar Sofrası, Sokaktaki Adam, Yengecin Kısıkcı, Ver Elini İstanbul, Devlerin Öfkesi gibi eserler, şairin kendi rengini katarak yarattığı çoğu eserinden sadece birkaçıydı. Uzun süreli edebiyat tarihinin dopdolu olduğu yıllarda yaşamış olan şair, her anlamda kendinden bir renk katmıştır kültürümüzün en büyük parçalarından biri olan edebiyatımıza.

11 Ekim 2005, şairin İstanbul’da hayatına gözünü yumduğu tarihtir. Bir yazar/şair düşünün ki önüne konan hiçbir engel onun ışığını yaymasını engelleyemesin. İşte o kişi Attilâ İlhan’dır. 80 senelik ömrüne birçok türden eser sığdırmış Attilâ İlhan, “Allende Allende” adlı şiirinde şöyle der: “ne kadar yok etse ölüm vuruşu göklerde yankılanan/ kocaman bir yürek kalır şili’nin allende’sinden” Aslında ne kadar da doğrudur, zorluklara göğüs gerip tutkusunun peşinden koşan sanatçımız, bize eserlerini yani “kocaman yüreğini” bırakmıştır ardında...

Kaynakça: Atilla İlhan Kimdir? Hayat, Edebi Kiili, Eserleri.” Anasayfa, https://www.turkedebiyati.org/atilla_ilhan.html.

Can Konya & Aybike Köklü 10/G

**Gece bir anda yıldız
Bahçe bir anda çiçek
Uzaktan denizin kokusu
Karanlıkta kımlıdayan böcek**

**Kaan KERMEN
9B**

**FMV Özel Erenköy Işık Lisesi& Fen Lisesi
Manga Kulübü**

Attilâ İlhan’ın hayatını kendi anlatımıyla dinlemek için karekodu okutunuz.

Ayrılık Sevdaya Dahil Değildir

“...Ayrılmanın da vahşi bir tadı var çünkü ayrılık da sevdaya dahil çünkü ayrılanlar hâlâ sevgili.” demiş Usta Şair Attilâ İlhan. Şairane dizeler olup en önemli şiirlerinden “Ayrılık Sevdaya Dahil”den alınan bu cümleler, kulağa estetik gelse de gerçeği ne seviyede yansıttıkları tartışmaya açıktır.

Ayrılığın sevdaya dahil olması, göreceli bir kavramdır. Daha da açmak gerekirse ayrılığın sebebine göre durum değişkenlik gösterir. Örneğin şiddete maruz kalmadan yaşanan bir ayrılık; zorunlu dış etkenlerden kaynaklanan bir ayrılığa göre farklı duygular, umutlar uyandırır. Bu durumda şiirin doğruluğu hangi ayrılık sebeplerinin daha sık yaşandığına bağlıdır. TÜİK’in resmî sitesi tarafından 2021 yılında toplanan verilere göre ayrılıkların en yaygın sebepleri arasında içki, kumar, madde bağımlılığı, şiddet, ekonomik yetersizlik, aldatma, sorumsuzluk ve ilgisizlik, evi terk etme, çocuk olmayışı, aile büyüğüne saygısızlık, hakaret ve küfür, aile baskısı, kıskançlık, ruhsal bozukluk vb. bulunmaktadır. Bu veriler, kadın ve erkeğe göre değişiklik gösterip Türkiye dışındaki ülkeler hakkında bilgi sunmasa da dünya çapında yapılan çeşitli araştırmalar da benzer sonuçların elde edildiğini kanıtlamıştır. Bu sebeplerden bazıları, aile baskısı gibi, insanların ayrılmalarına rağmen sevdalı kalmalarına yol açabilecek türdendir. Yine de veriler, çoğu ayrılığın geçerli bir sebebi olduğunu ve sevdaya yer bırakmadığını göstermektedir.

Duygu yüklü, ünlü ve ustalıkla yazılmış bir yapıt olmasına rağmen istatistiksel ve mantıksal olarak gerçeği tam olarak yansıtmayan “Ayrılık Sevdaya Dahil” şiirinin -oldukça uç durumlar dışında- dünya ile herhangi bir bağlantısı bulunmamaktadır. Özetle hayır, ayrılık sevdaya dahil değildir.

Açelya İris Kaya Fen1

Ayrılık Sevdaya Dahil

Geçmişten günümüze kadar edebiyatın en yaygın kullanım alanlarından bazıları; sevdayı, aşkı, ayrılığı anlatmak olmuştur. Özellikle birçok şair ve yazarın eserlerinde bu temalara rastlanabilir. Bu konuyu en iyi işleyen şairlerimizden biri Attilâ İlhan'dır. Kendisinin en meşhur şiirlerinden biri olan "Ayrılık Sevdaya Dahil"de şair, konuyla ilgili ilginç bir bakış açısı yakalamıştır. Özellikle öne çıkan iki anahtar nokta gözlemlenebilir. Bunların ilki, başlıktan da anlaşılabilen üzere, ayrılıkla sevdanın ilişkisi ve aslında birinin diğerinden ayrı tutulamayacağıdır. Şair, sevgi denilen kavramın içinde ayrılığın da bulunduğunu vurgulamış, okuyucuya ayrılanların bile hâlâ bir nevi sevdalı oldukları mesajını vermiştir. İkincisi ise özgürlük kavramının tartışılması ile oluşur. Şair, tek başına yaşanan özgürlüğün anlamı olmadığını, hayatın ve özgürlüğün paylaşıldığı bir kimse yoksa buna özgürlük değil yalnızlık denileceğini öne sürmüştür. Her ne kadar günümüzde insanlar bir ilişkide olmaya daha çok tutsaklık olarak yaklaşırsa da İlhan bu şiiri ile gerçeğin tam tersi olduğunu söylemektedir. Kimin doğru kimin yanlış olduğu tabii ki tartışmaya açıktır. Ancak onlarca aşk şiirinin arasından "Ayrılık Sevdaya Dahil" in bu kadar insanda iz bırakmış olması, Attilâ İlhan'ın kulak vermeye değer bir ses olduğunun en büyük kanıtlarından biridir.

Referanslar: <https://www.turkedebiyati.org/attila-ilhanin-sair-kimligi/>

Ekin Ayçiçek Fen1

Ayrılık ve Aşk

çünkü ayrılmanın da vahşi bir tadı var
öyle vahşi bir tat ki dayanılır gibi değil
çünkü ayrılık da sevdaya dahil
çünkü ayrılanlar hâlâ sevgili

Ayrılık aşkı bitirir mi? Attilâ İlhan şiirinde, bunun bitmeyeceğini ifade ediyor. Acaba aşk, ayrılık böyle bir şey mi? Öncelikle bilimsel olarak aşkın beynimizde oluşturduğu etkilere bakalım: Beyin, arka planda aşık olacağı kişiyi seçtikten sonra adrenalin ve norepinefrin salgılamaya başlar. Bu salınan kimyasallar kalbin küt küt atmasından, sevgilinin yokluğunda huzursuzluk ve kaygı oluşturmaktan sorumludur. İlişkinin başında salgılanan yüksek dopamin seviyeleri, madde veya alkol kullanımındaki coşkuya benzediğinden, sevdiğimiz insana karşı olan bağımlılığımız madde bağımlılığı kadar güçlü olur! Şimdi de ilişki bittiği zamanki beynin durumuna bakalım: Ayrılık sonrasında beyin; düzenli dopamin, serotonin, oksitosin besinini kaybeder ve nörolojik açlığa neden olur. Bunu alkol veya madde bağımlılığına benzetebiliriz. Ayrılık, görüldüğü gibi insana tahmin edildiğinden çok daha fazla zarar verir. Aşk aslında doğal bir bağımlılıktır. Yeni ilişkilere başlasak bile insan beyni önceki zevklerini kolay kolay unutamaz. Ayrı kaldığı sürece unutmaya çalışsa da hep istemsiz bir şekilde eskiye özlem duyar. Bundan vazgeçmez ve eskiyi düşünür. İçindeki istek hiçbir zaman bitmez.

Elif Ülgütol Fen1

KADINLAR

Duru Tarhanlı 9E

Atillâ İlhan şiirlerinde kadınları, onların hikâyelerini ve onlara duyduğu aşkı anlatmıştır. Şiirlerinde sayısız kadın ismi vermiştir. Bu kadınların büyük çoğunluğu onunla aşk yaşarken onun dizelerinin öznesi olup ölümsüzleşeceklerinin farkında bile değildir. Bu kadınlar, İlhan'ın hayatında derin izler bırakmışlardır ve yürek burkan hikâyeleri vardır. İlhan'da kadınlara bakış çok yönlüdür. Bazen tanıdığı, bazen de tanımadığı kadınları ele alırken kimi zaman da kendi yarattığı kadınlara seslenmiştir. Bu kadınların ortak yönü, yaşanan bireysel ve toplumsal gerilimlerdir. "Ne kadınlar sevdim zaten yoktular/ yağmur giyerlerdi sonbaharla bir/ azıcık okşasam sanki çocuktular/ bıraksam korkudan gözleri sislenir/ ne kadınlar sevdim zaten yoktular/ böyle bir sevmek görülmemiştir." dizelerinde şair, kadın temasını işlerken hüznün ve korku duygularından beslenen gerilimi kullanmıştır.

İlhan Zehra, Suna Su, Maria Missakian gibi kadınlara aşk duyup bu kadınlara duyduğu aşkı anlatırken şiirde aynı zamanda dönem özelliklerini, çevreyi, toplumu da gösterdiğini görebiliriz. Zehra ve ona yazılan şiirler beni en çok etkileyen şiirlerdendir. İlhan, Zehra'dan "Hayatımda gördüğüm en doğru kızlardan biriydi ne yazık ki o günlerde ben yanlış bir yerdeydim." şeklinde bahsetmiştir. İlhan, 50'li yıllarda Zehra ile gelgitli bir ilişki sürdürmüştür. Onun gözünde onu diğer kızlardan farklı kılan nokta ona duyduğu inançtır. Farklı yerlerde yaşayıp düzensiz bir ilişki içinde olmaları Zehra'yı yormuştur ve bunun sonucunda Zehra mektuplara dönüş yapmayı bırakmıştır, bağları kesilmiştir. Zehra başkasıyla evlenmiştir ancak yıllar sonra İlhan'ı aramış, konuşmuşlar ve ilişkileri boyut değiştirerek varlığını sürdürmüştür. Bu düzensiz gelgitli ilişkinin sonunda hâlâ etkileşimde kalmaları beni en çok etkileyen kısım"dır.

Yağmur Öner 11E

Attilâ İlhan'ın Şiirlerindeki Kadınlar ve Onların Hikâyeleri

Attilâ İlhan kadınları sevmiştir hem de pek sevmiştir, “muhalif bir rüzgâr” gibi girivermiştir hayatlarına. İzinsiz bir şekilde akla, kalbe girenlerdendi o; bir anda beliriverirdi. Yaşı yetmişe geldiğinde bile “*Tıpkı liseli bir çocuk gibi hâlâ âşık oluyorum.*” diyebilen biriydi. Zaten bundan dolayı, şiirlerinde sayamayacağımız kadar kadın isimleri geçmişti. Bazen tanıdığı, bazen tanımadığı ya da tanıyamadığı kadınları ele alırken kimi zaman da kendi yarattığı kadınlara şiirler yazmış ve onlara seslenmişti. Ancak bu kadınların ortak bir yönü vardı: bu kadınlar, yaşanan bireysel ve toplumsal gerilimlerin temsiliydi.

*Ne kadınlar sevdim zaten yoktular
Yağmur giyerlerdi sonbaharla bir.
Azıcık okşasam sanki çocuktular,
Bıraksam korkudan gözleri sislenir.
Ne kadınlar sevdim zaten yoktular
Böyle bir sevmek görülmemiştir. (İlhan, 2007, 33)*

Dizelerinde açıkça gördüğümüz gibi şair, kadın temasını işlerken beslenen gerilimi kullanmıştır. Bazen de şiirlerine gerçek olaylar, gerçek kadınlar ilham vermiştir. Bu gerçek kadınlardan Zehra Kardelin ile yaşadığı aşk hikâyesi ve ona yazdığı şiirler, benim en çok yüreğime dokunanlardır. İlhan, Zehra için şunu demiştir: “Hayatımda rastladığım en ‘doğru’ kızlardan biriydi; ne yazık ki o günlerde ben yanlış bir yerdeydim.” İlhan’ın “Akıllı siyah gözleri, düşünceli tebessümü”yle tanımladığı Zehra, Bursa’da okumaktadır. Attilâ İlhan, Zehra ile 40’lı 50’li yıllarda gelgitli bir ilişki yaşamıştır. Onu diğer kadınlardan farklı kılan nokta ise kendisine duyduğu sarsılmaz inancıdır. İlişkileri gittikçe derinleşmiştir ama Attilâ İlhan’ın İstanbul, Paris ve İzmir arasında yoğun mekik dokuması sebebiyle pek düzenli olmamıştır. Bu ikili yine darginken Attilâ İlhan, yolda Zehra’ya tesadüf etmiştir. Bunun üstüne “Zehra’nın Hâli” adında bir şiir yazmıştır. Zehra’ya özür mektupları yazmış olsa da Zehra artık bu ilişkiden yorulmuştur ve bu mektupların hiçbirine dönüş yapmamıştır. Almanya’ya taşınmış ve evlenmiştir. Bu olaylardan sonra Attilâ İlhan ve Zehra yıllar sonra tekrar bir araya gelmiş ve arkadaş kalmışlardır. Her ne kadar dolambaçlı bir ilişki yaşamış olsalar da en azından arkadaş kalmaları çok güzeldir.

Nurdan Çelik 11E

Attilâ İlhan ve Kadınları

Kadın konularıyla ünlü Attilâ İlhan... Bazıları gerçek, bazılarıysa hepimizden daha çok hayal. Ama bazıları var ki gerçek olsa bile sarılamayacak kadar uzak, öpemeyecek kadar da masum bir aşka aitler. Suna Su, Zehra Kardelin ve de Maria Missakiyan... Hepsini delicesine sevmiş, kimini ruju ile çağırılmış, kimine geri gel diye yalvarmış, kimiyle de arasına duvarı devlet örmüş ve bu kadınlarla tatlımın en acısı anılarını dizelere dökmüştür.

“Yine yalnızsın Attilâ İlhan
Üstelik yalnızsın sonbahar yabancı”

Hayatından her bir sevgi eksildikçe kendini sonbaharlara vurmuş, yalnızlığını bir başka yabancı söylediğinde ise beş başka yabancı daha duysun diye şiirlerinde duyurmuş olan Attilâ İlhan; kadını sadece bir sevgili olarak görmemiş. Aksine kadın bir anne, bir sırdaş, bir ideal ve Attilâ İlhan’ın duyguları olmuştur. Ancak kadın sadece aşkı tercüme etmemiş, bıktığı rejimlere gerginlikleri hatta ve hatta bulduğu tezatları da dillendirmiştir. Örneğin “Arabesk” şiiri... Taksim Meydanı’na yirmi yıl sonra ilk defa gelen İlhan’ı sokaklarda lahmacuncular, farklılaşmış İstanbullularla karşılamıştır. Sokakları değişmiş şairin. İşte şair o anda yaşadığı gerginliği “Arabesk” adlı şiirinde toplamış ve Çengelköylü Sevtap çevirmiş hislerini şairin.

Yönetimsel hoşnutsuzluklarını ise belki de Maria Missakiyan’ı severek anlatmıştır. Siyasi kaçaklardan bir kadın olan Maria, hem onun imkânsız aşkıdır hem de yaşadığı ülkenin politik problemlerini yazmıştır onunla. Kardeşi Çolpan İlhan’ın arkadaşı olan Suna Su’ya olan aşkında aralarına Suna’nın ailesi girmiş ve onu asker olan abisinin yanına yollamıştır. Sonrasında ise Suna Su isim değiştirmiş ve şairin Sıla’sı olmuştur. Zaten kendisi de belirtmiştir: Suna Su onun yanlış yer, yanlış zaman, doğru kişisidir diye.

Tüm bu dediklerimi özetleyecek olursam; Attilâ İlhan’ın hayatından Pia’lar, Zehra’lar, Sevtap’lar, Suna Su’lar ve Maria’lar geçmiştir. Ancak hiçbiri sadece güzel yüzleri ve şairin kalbinde uyanırdıkları hislerden ibaret olmamıştır. Hepsi kucaklarında bir dert, bir dargınlık ile şiir kitaplarında yuvalarını bulmuştur. Kadınlar onun için aşk acısı ve Attilâ İlhan’ın fikirleri olmuştur ki hepsi güzel, hepsi sevilesi.

Ela Özcan FEN3

Attilâ İlhan ve Kadınlar

“Ne kadınlar sevdim, zaten yoktular. Böyle bir sevmek görülmemiştir.”

Zehra’yı Attilâ şu sözlerle anlatırdı: “Hayatımda rastladığım en doğru kızlardan biriydi. Ne yazık ki o günlerde ben yanlış bir yerdeydim.” Zehra, pek çalkantılı dargınlıklar ve sayısız ayrılıp barışmalarla dolu bir ilişkinin kadın figürüydü. Ancak Suna Su için aynısını söyleyemeyiz. O, hayalperest bir kişilik olarak karşımıza çıksa da hayalindeki mutlu sona kavuşamayanlardan sadece bir tanesiydi. Tıpkı Maria gibi. Attilâ sevdiği kadınlara kavuşur mu tartışılır ama hepsine şiirler yazacak kadar âşık olduğu kesindir. O, yetmişine geldiğinde dahi “tıpkı liseli bir çocuk gibi hâlâ âşık oluyorum” diyen, diyebilen ve bundan asla utanmayan yani utanmadan, korkmadan sevebilen, sevgisini ufuklara haykıran, bazen de bağrına basmak zorunda kalan biriydi. Bu kadınların büyük çoğunluğu, İlhan’ın onları bir kitap gibi gördüğünden habersizdi. O, sevdiğini yazardı. Zehra, İlhan’ın ilk şiir kitabı Duvar’da bize ilk selamını verdi. 40’lı ve 50’li yıllara derin yaralar açan bir aşk olacaktı onlarınki. “Akıllı bir öğrenci” tanımı Zehra için yeterli bulunsa da onu diğerlerinden farklı kılan özellik, Zehra’nın kendisine duyduğu sonsuz inancıydı. İşler pek rast gitmese de bu ikili yıllar sonra tekrar birbirlerini bulacaklardı. Zehra’dan sonra Suna Su’ya tutulmuştur şair. Bu ilişki, çifti derinden yaralayarak kalplerini sarsan bir ilişki olarak İlhan tarafından yazıya dökülür. Paris ile İstanbul arasında yaşanan gelgitli bu ilişki, iki tarafı da yıpratmaya yetmiştir ama İlhan, aşkıdan hayat şartları zorlarsa dahi hayatından vazgeçmeyip Suna’ya o meşhur yazıyı yazmıştır: “Rujunu da al gel!”. Evrenin bir türlü bir araya getiremediği bu ikiliden geriye kalan akıl almaz bir aşk hikâyesi yerine, bir kenarda saklanan mektuplar olmuştur. Maria ile olan aşkı da pek farklı değildir. Aralarına giren kanunlar ve ülkelerden geriye kalan tek şey, seneler sonra İlhan’ın Maria’ya kendisi hakkında yazdığı şiir kitabından “Maria Missakian”ı hediye etmesidir. İlhan için kadınlar, şiir ve aşkın bir birleşimidir. O, son nefesine kadar sevmiştir.

Banu Miray Noyan 11E

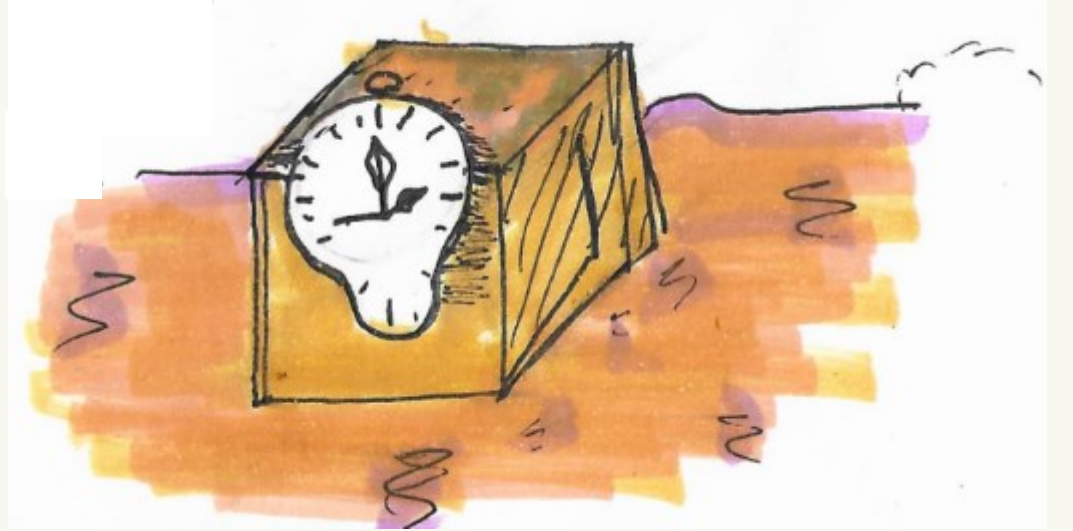

Duru Tarhanlı 9E

*“An gelir bildiğini unutursun
Bir bombadır patlar
Zamanın derinliğinde kaybolursun”*

9A Sınıfı

*“Zaman yolunda
Acı besteler duyup
Çöker yalnızlık”*

9C Sınıfı

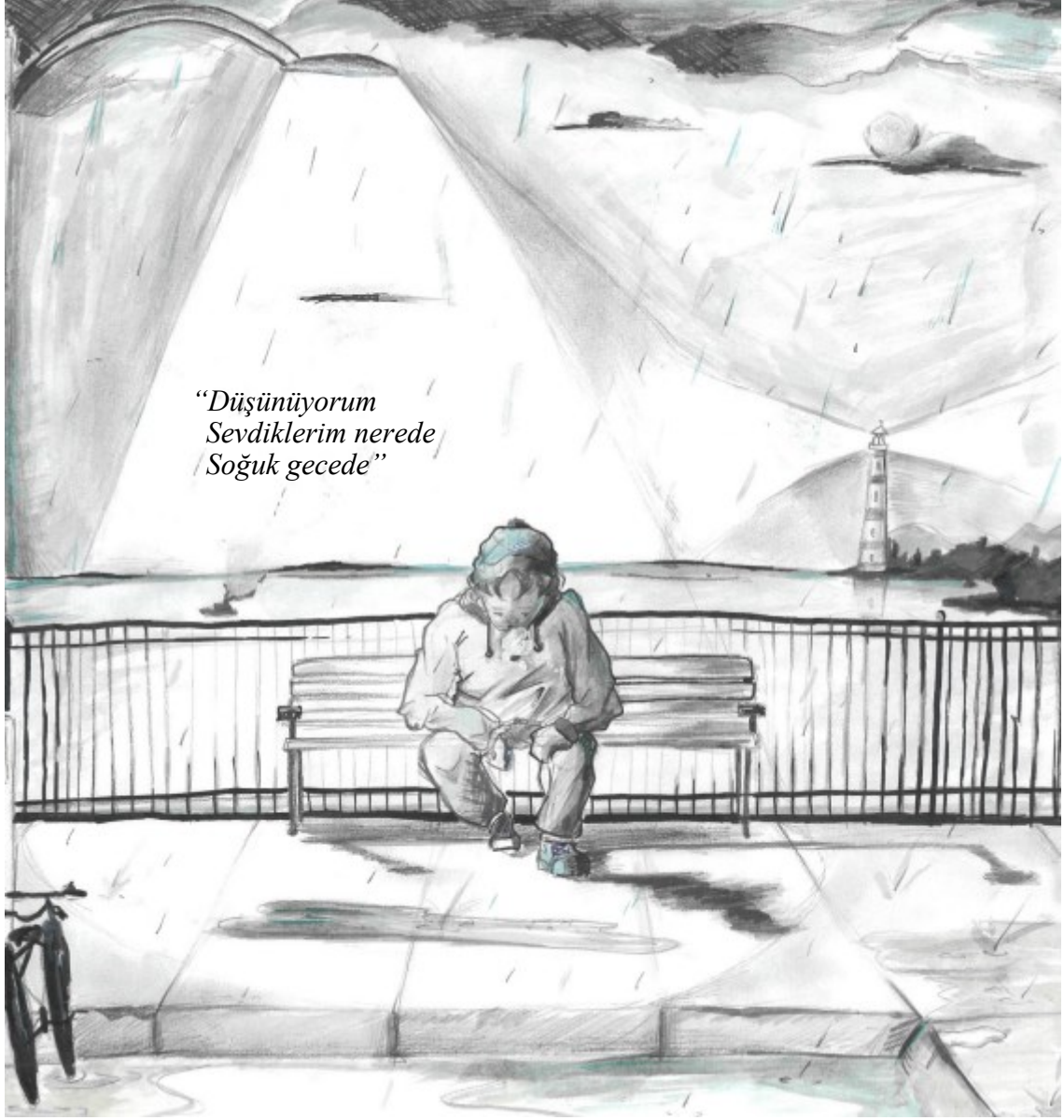
*“Sen benim hiçbir şeyim
Yarım şarkı mı
Bir ağaç gibi yağmurlu
Nesin ki bilmem?”*

9D Sınıfı

*“Karanlıkta martılar gibi
Uçmak isterdim o kıydan
Seninle bir kere”*

9B Sınıfı

*“Düşünüyorum
Sevdiklerim nerede
Soğuk gecede”*

9E Sınıfı

*“Koyup gitme var olurum seninle
Var martıların kanatları
Uçamazsın sen onun gibi
Var bir hayat önünde!”*

9B Sınıfı

*“Çocukluk sesim misin?
Bilmem ki nesin
Uykumda çağırduğım”*

9D Sınıfı

“An Gelir”e nazire

gün gelir

gün gelir
tüm gücüyle iner alfabe
kara tahtada bir tartışma
o eski sözlük ölür
gün gelir biter sohbet
akıl susar fikir kalmaz
filozof ölür

açgözün gazabından kork
çünkü inan boğucudur
hapis tutar / tutan kördür
evler kuşatılmış
koğuşlar taranır
yağmurda bir asker ölür

gün gelir
zaman çalanındır
her giden pişman gider
bir sürü yanlış anlaşılma
düşleri yasaklanmış
gün gelir yıldırım yakar
kızıl vahşeti ile izmiri
kalpler kırılır ağlamaktan
umutlu bir ana ölür

son zafer ilan edilir
arkasında büyük duvarın
ne gündüz artık ne de gece
doğru mudur yanlış mıdır
o bile bilmez şimdi
bir gün varmış
diğer gün yok imiş
vadilerde uğuldar sesi
surlardan akan o kanın
gün gelir
saltanat çöker
gazi mustafalar görür

bilinmez bir boşluktur ölüm
şehitler dolaşır onurla
hendeklerde ıslık çalarak
düşman duysa / duyamaz artık
-taarruz sesinden sonra-
gün gelir
dokuzu beş geç
saate çarpar kurşun
ata kemal ölür

Ayşe Peri Bakiler 10D

“Ayrılık Sevdaya Dahil”e nazireler

Aşkla Ayrılık Bir

Tomurcuklanmış sardunyalara kokusu buğulanırken
Şatafatlarının zirvesindeyken yıldızlar ışıklarıyla
Sinsi bir gözcü gibi bekliyor gözyaşlarım,
Ahizenin diğer ucunda çiseleyen hayatım.

Meltemle uçmuş yıldızlar alacakaranlığa,
Tutuşmayı bekleyen karmakarışık yalnızlığımla,
Tuşları zorluyorum, en çok onu özlüyorum.
Alev almış bütün damarlarım, yanıyorlar onsuzlukla.

Mehtap ağlıyor parlayan dalların arasından,
Zambaklar dans ediyor rüzgârla,
Yaseminler sızlıyor benim acılarımla.
Ayrılık en vahşisidir duygularım.

Çünkü aşkla ayrılık bir.
Çünkü aşkı en iyi ayrılanlar bilir.

Defne Arzay 10E

Unutmak da Sevdaya Dahil

Açılmış çiçek tomurcuklarıyla aygın
En endamlı zamanında gün ışığının
Açılmamış bir kelebek kozası gibi
Yuvalanmış içimde hüznün
Irak bir yerde gülen genç bir adam.

Poyraz uzak diyarlara sürmüş güneşi
Al kıvılcımlar geçiyor dağılmış kimsesizliğimden
Onu hiç bulamıyorum, onu hiç bulamıyorum
Her yerinde kalbimin donuk yalvarışları.

Yakamozda batmış dalgaların tuzları
Güneşin denizinde dalıyor nilüferler
Papatyalar unutulmanın burukluğuyla güler
Çünkü unutulmanın da kekremsi bir tadı var.

Çünkü unutmak da sevdaya dahil
Çünkü unutulanlar hâlâ sevgili.

Derin Özdemir 10E

Ayrılık Sevdaya Dahil

Cam parçaları yerde saçılı,
Atıyorum adımlarımı umursamadan acıyı.
Gizlice kapanıyor kalbimdeki kapı,
Siliyor “Ayrılık Sevdaya Dahil” yazısını.

Rüzgâr uzaklara sürmüş aşkını,
Onunla alevlenen kalbimin sönmüş kıvılcımları.
Tekrar dönmüş buralara, görüyorum ışıltısını;
Son defa yazar mı “Ayrılık Sevdaya Dahil” yazısını?

Melis Kayıhan 10C

Ayrılık Sevdaya Dahil

Yonca vermiş güller kokularıyla savruluyor,
Güzelliğinde loş mehtabın.
Bir yumru gibi sıkışmış içimde hüznün,
Gözden ırakta ağlayan kederli genç bir kadın.

Kara yel bambaşka diyarlara savurmuş yıldızları
Mavi alevler geçiyor solgun kimsesizliğimden.
Onu her yerde, herkeste arıyorum
Bedenimin her yerinde özlemin sancısı.

Yakamoza karışmış ağaçların altın yaprakları,
Karanlığın yüzünde hareketsiz sümbüller,
Menekşeler terk edilmiş buruk gülümser,
Çünkü ayrı kalmanın da benzersiz bir tadı var.

Çünkü ayrılık da sevdaya dahil,
Çünkü ayrılanlar henüz ayrı değil.

Zeynep Olcayto 10E

**emperyal oteli'nde bu sonbahar
bu camların nokta nokta hüznü**

**Ece Gizem HURİEL Yiğit İŞMEN
9B**

**FMV Özel Erenköy Işık Lisesi& Fen Lisesi
Manga Kulübü**

**oysa ben akşam olmuşum
yapraklarım dökülüyor
usul usul
adım sonbahar**

Azra AYTAR

9D

**FMV Özel Erenköy Işık Lisesi& Fen Lisesi
Manga Kulübü**

“Yağmur Kaçağı”na nazireler

Gökyüzüyle Çöküş

Yanımda ol yoksa biteceğim
Ve yavaş yavaş gökyüzü inecek
Olur da yazılarımdan beni tanırsan
Sevinçlerimi, korkularımı anlarsan
Arada gözlerim düşlerine girerse
Yanımda ol yoksa biteceğim
Gökyüzü beni de yok edecek yoksa beni

Akşamüstü bir serinlik duyarsan
Ağır ağır gökyüzüyle alçalıyorum
Boğaz'ı zamanla aşıyorum
Akşam serinliğinde titriyorsam ıslanmışsam
Geçip gitsen yanımdan baksan tanıyamazsın
Telaşla koşturup bir yere saklanırsın
Eğer kaybolursam dönerim yanılmışsam
Yanımda ol yoksa biteceğim
Gökyüzü beni de yok edecek yoksa beni

Duru K. Öztürk Fen2

Yağız Kaan HIZLAN
11IB

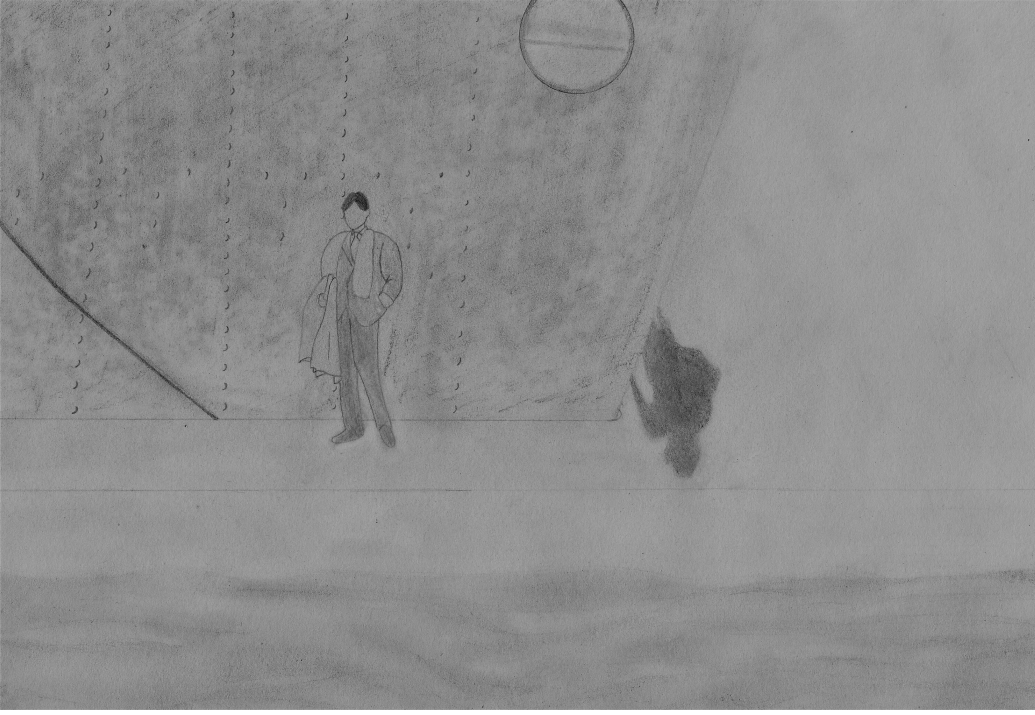
İkimiz

Gitme yoksa öleceğim
Yoksa gözyaşlarım damla damla düşecek
Eğer âşıkсам beni anlarsan
Hiçlikten korktuğumu bilirsem
Sözlerim aklına gelirse
Gitme yoksa öleceğim
Karanlık beni yutacak yoksa beni

Geceleri bir hıçkırık duyarsam
Telaş telaş siyahtan kaçıyorum
Gölgelerden sedasız geçiyorum
Geceyse kasımsa unutulmuşsam
Beni görsen belki hatırlamazsın
Başımı kaldırır kara kara bakarsın
Eğer ben yalnızsam aldatılmışsam
Gitme yoksa öleceğim
Kalbin unutacak beni
Sanki ikimiz hiç biz olmamışız gibi

Efe Şenol Fen2

FMV Özel Erenköy Işık Lisesi & Fen Lisesi
Manga Kulübü

ne olur kim olduğunu bilsem pia'n
ellerini bir tutsam ölsem
böyle uzak uzak seslenmese
ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese

Eylül ERYAYAR
FEN 2

FMV Özel Erenköy Işık Lisesi& Fen Lisesi Manga Kulübü

sisler bulvarı'nda seni kaybettim
sokak lambaları öksürüyordu
yukarıda bulutlar yürüyordu
terk edilmiş bir çocuk gibiydim
dokunsanız ağlayacaktım

Balkan Ata ÖZYURT
HZB

FMV Özel Erenköy Işık Lisesi& Fen Lisesi
Manga Kulübü

Attilâ İlhan şiirleri afiş çalışmaları...

Hazırlık Sınıfları

attila ilhan

YAĞMUR KAÇAĞI

*Akşamsa eylülse ıslanmışsam
Beni görersen belki anlayamazsın
İçlenir gizli gizli ağlarsın*

*Eğer ben yalnızsam yanılmışsam
Elimden tut yoksa düşeceğim
Yağmur götüreceksin beni.*

